

IT- og Telestyrelsen
Holsteinsgade 63
2100 København Ø

Den 19. december 2006
J.nr. 3972.47 [10.00] /MOL

Høring: Forslag til lov om ændring af lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet

De Samvirkende Invalideorganisationer (DSI) har fra IT- og Telestyrelsen modtaget ovenstående til høring. DSI takker for muligheden for at fremkomme med vore synspunkter.

Indledningsvist skal DSI understrege, at vi finder dette lovforslag utilstrækkeligt og uambitiøst i forhold til at sikre personer med handicap adgang til tidssvarende telekommunikation på et tilstrækkeligt udviklet teknologisk niveau.

Principielt skal alle telekommunikationstjenester designes, så de umiddelbart kan bruges af alle – også mennesker med handicap. Der vil dog altid være tilfælde, hvor dette ikke kan realiseres, og derfor er der behov for en forsyningspligt, der sikrer særlige løsninger for personer med handicap.

Lovforslaget skal sikre mennesker med handicap det fulde udbytte af liberaliseringen af telemarkedet og den teknologiske udvikling. Dette kan gøres ved at skabe en konkurrence-situation på dette område, der både vil fremme teknologisk udvikling på området og sikre det samme frie valg i forhold til udbydere, som andre har.

Lovforslaget rummer mange rigtige formuleringer og elementer, men erfaringer viser, at præciseringer af bestemmelserne og yderligere bestemmelser er nødvendige for at opnå den samme funktionalitet, som andre har, og de nødvendige forbedringer for mennesker med handicap i forhold til telekommunikation.

DSI mener derfor, at DSI's bemærkninger skal medtages i lovens tekst eller bemærkningerne til loven.

For at imødekomme de behov, brugere med handicap har, er det nødvendigt at udmønte bestemmelserne i en bekendtgørelse, der følger DSI's kommentarer og fastlægger mere detaljerede og præcise rammer for forsyningspligten.

Nedenfor kommenterer DSI på de enkelte dele, der omfatter den særlige forsyningspligt for personer med handicap.

DSI's kommentarer falder inden for nedenstående hovedområder:

- Telekommunikationsløsninger og udstyr skal være tilgængelige for alle. Særlige løsninger og udstyr skal kun udvikles, hvor det i øjeblikket ikke teknisk er muligt at gøre teknologi og udstyr tilgængelig for alle.
- Mennesker med handicap skal ikke stavnsbindes til én bestemt udbyder, men have det samme frie valg i forhold til udbyder, som andre har.
- Der skal sikres en konkurrencesituation blandt udbydere, som vil sikre de rette, moderne og bedst udviklede kommunikationstjenester og udstyr til personer med handicap.
- Mobiltelefoni skal være en integreret del af forsyningspligten.
- Finansieringsmodellen skal stimulere udvikling af telekommunikation for mennesker med handicap til at ske i takt med den teknologiske udvikling.
- Formidlingscentral skal sikre mennesker med handicap kommunikation på tværs af kommunikationsform, modalitet og operabilitet.
- Rådgivningscenter for telekommunikation skal vejlede mennesker med handicap om brug af telekommunikation, heriblandt både tjenester og udstyr, uafhængigt af udbyder.
- Vejledende råd med repræsentanter fra handicaporganisationerne og telekommunikationsbranchen skal rådgive ministeren i forhold til telekommunikation for mennesker med handicap.
- Merudgifter, som skyldes en funktionsnedsættelse, skal kompenseres solidarisk inden for telesektoren.

Telekommunikationsløsninger og udstyr skal være tilgængelige for alle

Mennesker med handicap skal kunne bruge generelle telekommunikationstjenester og udstyr, hvor det er muligt at gøre disse tilgængelige for alle. Kun hvor dette ikke kan realiseres, skal der etableres særlige telekommunikationstjenester for mennesker med handicap.

Mulighederne i eksisterende og nye telekommunikationsteknologier og -udstyr skal udfores med henblik på at afdække behovet for, hvorledes disse kan gøres anvendelige for mennesker med handicap.

Det vil kræve, at man, som DSI ønsker, lovgivningsmæssigt stiller en række grundlæggende krav om tilgængelighed til telekommunikationstjenester og -udstyr, der tilbydes i det offentlige rum. Sådanne lovfæstede krav svarer til kravene til den fysiske tilgængelighed fra bl.a. bygningsreglementet.

Dette stemmer fint overens med de muligheder, den offentlige sektor har i forhold til at stille kriterier, der sikrer personer med handicap lige muligheder i udbudsmateriale mv. Disse muligheder findes i det europæiske direktiv om udbud, der siden 1. januar 2005 forpligter offentlige udbydere til at tage højde herfor.

Eksempler:

- En stor del af teksttelefonens funktionalitet vil kunne omlægges til at blive baseret på gængse chat-tjenester, en skærmlæser og et punktskriftdisplay, såfremt chat-tjenesterne er tilgængelige.
- En stor del af den særlige nummeroplysning vil kunne omlægges til at blive baseret på almindelige, internetbaserede oplysningstjenester, såfremt disse gøres tilgængelige. Det vil kunne hjælpe mange mennesker, f.eks. via deres mobiltelefon, men det vil ikke fuldt ud kunne afløse den særlige nummeroplysning. Desuden kan tilsvarende eksempler findes inden for bl.a. videotelefoni, adgang til finansielle tjenester og adgang til informationstjenester.
- Betalingstelefoner skal placeres og være indrettet således, at de kan bruges af alle - også mennesker med handicap. Betalingstelefonen skal f.eks. konstrueres, så blinde og svagsynede kan bruge den. Dette gøres bl.a. ved, at betalingstelefonen følger principperne i 'Design for Alle' og er forsynet med et tastatur, der følger den internationale standardopstilling CCITT. For kørestolsbrugere er det bl.a. vigtigt, at telefonen placeres, så møntindkast eller betalingskortlæser er placeret således, at de kan nås fra en kørestol.
- Udstyr, som headset og lign., der kan bruges af mennesker med nedsat funktion i arme og hænder, der i dag findes til analog telefoni, findes ikke til IP-telefoni

DSI mener derfor,

- at telekommunikationsløsninger og –udstyr på baggrund af lovkrav skal være tilgængelige – både allerede eksisterende og fremtidige. Særlige løsninger og udstyr for mennesker med handicap skal altid udvikles, hvor det ikke teknisk er muligt at gøre generel teknologi og udstyr tilgængelig for alle.

Mennesker med handicap skal ikke stavnsbindes til én bestemt udbyder.

Når der udvikles særlige tjenester, skal disse være åbne for alle – uanset hvilken udbyder man har valgt. Forsyningspligten må ikke stavnsbinde mennesker med handicap til én bestemt udbyder.

Lovforslagets §16 har til formål **at sikre alle slutbrugere adgang til en række grundlæggende elektroniske kommunikationstjenester på rimelige vilkår og til rimelige priser.**

I dag er dette ikke situationen, da flere grupper af mennesker med handicap ikke har de samme muligheder for adgang til grundlæggende tjenester, udstyr og slet ikke har de samme frie valgmuligheder som andre slutbrugere. Der er reelt tale om, at flere mennesker med handicap diskrimineres i forhold til andre borgere, når det gælder adgangen til telekommunikationstjenester. Mennesker med handicap skal have samme udvalg af muligheder som andre forbrugere har i samme geografiske område.

Det er ikke tilstrækkeligt at udpege en eller flere leverandører af særlige tjenester til mennesker med handicap, da man på denne måde tvinger mennesker med handicap til at vælge en bestemt udbyder, og i nogle tilfælde tilmed andre af udbyderens produkter end særtjenesten. Samtidig udelukkes mennesker med handicap fra at kunne udnytte en konkurrencesituation, som andre mennesker har adgang til.

Eksempel:

- Det må f.eks. ikke længere være således, at en person, der er døv og bor i en almen-nyttig boligforening, som vælger at tilslutte sig kollekt til en fælles telefonleverandør, skal betale til den nye leverandør og fortsat skal have et abonnement hos den leverandør, som har fået til opgave at udvikle og drive en teksttelefon. Sådan er situationen i dag.
- Brugere af særtjenesten Handicappedes nummerservice er i dag bundet til at bruge et af udbyderens produkter, i dette tilfælde et fastnetabonnement, for at kunne bruge særtjenesten. Andre kunder vælger teleselskab og produkter ud fra en samlet vurdering af pris og ydelser.
- Brugere af teksttelefoni kan ikke kombinere denne med f.eks. et fritidsabonnement i TDC, hvor man efter kl. 18 eller i weekender taler gratis i telefon.

DSI mener derfor,

- at pligten til at levere særlige tjenester skal omfatte alle udbydere af telekommunikation og ikke én eller flere teleoperatører udpeget af IT- og Telestyrelsen

eller

- at alle udpegede leverandører skal sikre, at særlige tjenester for mennesker med handicap er åbne for alle, og derved gøre det muligt for mennesker med handicap at benytte de særlige tjenester kombineret med f.eks. et abonnement fra en anden udbyder.

Der skal sikres en konkurrencesituation blandt udbydere, som vil fremme de rette, mest moderne og bedst udviklede kommunikationstjenester til personer med handicap

Lovforslaget indeholder en bestemmelse om, at ministeren for videnskab, teknologi og udvikling får mulighed for at fastsætte nærmere regler om hvilke tjenester, der skal leveres til nærmere afgrænsede grupper af handicappede.

DSI ser positivt på dette, da det er nødvendigt fleksibelt og hurtigt at kunne stille krav til telebranchen om at udvikle og udbyde nye og tilpasse eksisterende kommunikationstjenester og udstyr til personer med handicap i forhold til den teknologiske og prismæssige udvikling.

I bemærkningerne til lovforslaget understreges det desuden, at ovennævnte bestemmelse kan bruges til at udvide forsyningspligten med ydelser til afgrænsede grupper af handicappede for at følge den teknologiske udvikling. Det er naturligvis en mulighed, DSI hilser velkommen.

Der er ingen tvivl om, at udbyderne af telekommunikation skal pålægges at skulle udvikle og levere særlige tjenester og udstyr til mennesker med handicap. Telebranchen vil ikke af sig selv levere de nødvendige tjenester og udstyr. Dertil er markedet blandt personer med handicap for lille og uhomogent. Det er derfor nødvendigt med en pligtstyring af markedet.

Den teknologiske udvikling af de få udbudte tjenester og udstyr har erfaringsvist slet ikke teknologisk fulgt med den generelle udvikling på telekommunikationsområdet. Det er vigtigt, at de særlige tjenester til personer med handicap udvikles i takt med den generelle teknologiske udvikling.

DSI finder det yderst beklageligt, at lovforslaget ikke forpligter ministeren til at sikre en forpligtende konkurrencesituation, som vil fremme de rette moderne og bedst udviklede kommunikationstjenester til personer med handicap.

Eksempler:

- Teksttelefonen er i dag er baseret på et forældet styresystem, der blev udviklet for otte år siden. Styresystemet er blevet udviklet løbende, men dette har ikke fået indflydelse på teksttelefonitjenesten, der stadig benytter det gamle styresystem.
- Den internetbaserede teksttelefon er aldrig blevet udviklet til at kunne fungere sammen med det kompenserende udstyr, som bl.a. døvblinde bruger. Derfor kan døvblinde ikke bruge denne teknologi.
- Der findes i dag ikke kompenserende udstyr til mennesker med nedsat funktion i hænder og arme til alle former for digitale telefoner til kontormiljø, IP-telefoni og lign.

Man skal gennem offentlige udbud sikre, at særtjenester også kan drives og udvikles af organisationer/virksomheder, som har en interesse i dem. DSI mener ikke, der er en endegyldig og nødvendig sammenhæng mellem telebranchen og særtjenesterne. I dag er den teknologiske udvikling på et stadie, hvor det ikke er så afgørende, hvem der udbyder særtjenesterne.

Eksempel:

- Det ses mere og mere, at traditionelle tele-relaterede indholdstjenester som nummeroplysning flytter fra teleselskaber til virksomheder, som er specialiserede i denne form for kommunikation - evt. beliggende i et andet land.

DSI mener derfor,

- at fastsættelse af særtjenester skal ske ved udbud, så både telebranchen og andre leverandører får mulighed for at påtage sig opgaverne.
- at det skal sikres, at særtjenesterne dækker alle behov, så alle får adgang til samme niveau for grundlæggende telekommunikation.
- at særtjenester ikke må binde brugeren af disse til andre af udbyderens produkter.
- at det er afgørende, at de enkelte leverandører af telekommunikation får konkurrencevilkår, der kan sikre, at alle løsninger lever op til og følger med den teknologiske udvikling. Aftaler må ikke løbe længere, end at de hyppigt udsættes for en mulighed for konkurrence fra andre leverandører. Ligeledes må de ikke løbe længere, end at man er sikker på, at de kan justere tjenesterne i forhold til den teknologiske udvikling.
- at ministeren ikke blot skal have mulighed for at udpege bestemte tjenester, der skal stilles til rådighed for mennesker med handicap som en del af forsyningspligten. Ministeren skal også forpligtes til altid at sørge for, at forsyningspligtudbyderen også har forpligtelsen til at sørge for, at tjenesten til enhver tid er i trit med den teknologiske udvikling.

Mobiltelefoni skal være en integreret del af forsyningspligten.

Mobiltelefoni er en del af grundlæggende telekommunikation, derfor skal mennesker med handicap sikres adgang til mobiltelefoni på lige fod med alle andre – også i tilfælde hvor disse mennesker bruger særlige telekommunikationsløsninger.

Mange visuelt kommunikerende personer drager store fordele af 3G teknologiens muligheder. Hvis markedet fremtidigt ikke udviser de samme behov for videooverførsel på dette område, skal det sikres, at teknologien fortsat stilles til rådighed for mennesker med handicap.

Eksempler:

- Mennesker med handicap skal have mulighed for at ringe fra fastnet til mobilnet uagtet hvilken teleoperatør, de har valgt.
- Videokommunikation skal være mulig på tværs af alle 3Gselskaberne.
- Mennesker med synshandicap skal kunne ringe til handicappedes nummerservice fra mobiltelefoner. Eftersom der findes visitationsregler til Handicappedes Nummerservice, og det allerede er teknisk muligt at benytte nummerservice fra fremmede telefoner ved hjælp af en indtastet kode, skulle der ikke være noget til hinder for at oprette mobiltelefonbrugere som kunder til handicappedes nummerservice.

DSI mener derfor,

- at det skal sikres, at mennesker med handicap har adgang til mobiltelefoni. Hvis der udvikles særlige løsninger for mennesker med handicap skal disse også stilles til rådighed via mobiltelefoni. Derfor skal mobiltelefoni være omfattet af lovforslaget, så denne bliver en integreret del af forsyningspligten

Finansieringsmodellen skal stimulere udvikling af telekommunikation for mennesker med handicap til at ske i takt med den teknologiske udvikling

DSI bemærker særligt, at lovforslaget understreger, at telebranchen ikke er sikret at være fuldt ud omkostningsdækket med sigte på at fremme brugen af telekommunikation for personer med handicap.

Det er vigtigt, at telebranchen forpligtes til at levere de nødvendige tjenester og udstyr til personer med handicap og finde de økonomiske midler hertil. Dette er i overensstemmelse med et af handicappolitikkens bærende principper, nemlig princippet om sektoransvarlighed.

Det er dog beklageligt, at ministeren ikke får en mulighed for at etablere en økonomisk ramme, der kan bruges til at sikre lige vilkår i forhold til udvikling og drift af særlige tjenester stillet til rådighed for personer med handicap.

DSI mener ikke, at princippet om sektoransvar blokerer for en mulighed for samfundsmæssig medfinansiering. Sektoransvar betyder, at det i dette tilfælde er telesektoren som sektor, der har ansvaret for at sikre det økonomiske grundlag for at udvikle og modernisere tjenesterne. Det betyder ikke, at finansiering kun kan komme fra telebranchen selv, men at der f.eks. også er mulighed for at yde bidrag via skatten, særlige afgifter m.m. og dermed lave en samfundsmæssig medfinansiering.

DSI mener derfor,

- at telesektoren som sektor solidarisk skal etablere den økonomiske ramme, der sikrer lige vilkår i forhold til udvikling og drift af særlige løsninger og udstyr, der stilles til rådighed for mennesker med handicap.

Formidlingscentral skal sikre mennesker med handicap telekommunikation på tværs af kommunikationsform, modalitet og operabilitet

Når der udvikles særlige løsninger for mennesker med handicap er det vigtig samtidig at sikre, at brugerne af disse tjenester kan kommunikere med brugere af andre telekommunikationstjenester. Det er vigtigt at sørge for, at mennesker med forskellige kommunikationsformer og teleløsninger kan kommunikere på tværs af forskellige platforme. Dette vil kunne løses ved etablering af en formidlingscentral og interoperabilitet.

I lovforslagets bemærkninger lægges der op til en udvikling at videotelefoni. DSI vil understrege, at denne teknologi skal kunne benyttes af alle grupper af handicappede, der bruger en eller anden form for visuel kommunikation - det være sig tegnsprog, tegn til tale, mundaflæsning o. lign. Videotelefoni skal ikke være forbeholdt en bestemt gruppe, f.eks. døve.

I forlængelse heraf tager DSI klart afstand fra, at man i forslagens bemærkninger lægger op til gradvist at udfase teksttelefonitjenesten i takt med, at tjenesten kan blive afløst af videotelefoni. **Videotelefoni vil ikke på noget tidspunkt kunne afløse teksttelefoni.**

Eksempler:

- Der vil fortsat være mennesker med handicap, der har behov for at kommunikere via tekst. Der vil altid være behov for en velfungerende teksttelefon for de mennesker, som ikke kan benytte videotelefoni. Det kan f.eks. være mennesker, som har mistet deres hørelse på et så sent tidspunkt i livet, at de ikke har haft mulighed for at lære tegnsprog eller anden form for visuel kommunikation. Det kan også være mennesker, der pådrager sig talehandicaps sent i livet på grund af f.eks. hjerneskader eller progredierende lidelser.
- Ved udformningen af kommunikationsudstyr skal der også tages højde for, at en generation af ældre mennesker ikke er omstillingsparate til en ny teknologi. Dette problem vil være elimineret over tid. Når der kommer en videotelefoniløsning, er det vigtigt, at der ikke kun udvikles en model, men at der er flere at vælge i mellem. Således kan en videotelefoniløsning for den yngre/teknologivante befolkning være

baseret på en 100% computerbaseret løsning (som kan gøres portabelt ved en bærbar med en 3G opkobling), mens der for ikke teknologivante, kan være en videotelefoniløsning baseret på en bordtelefon m. skærm.

- Der har været kørt et videotelefoni projekt - der desværre blev bygget på den forkerte platform (ISDN). Der var ganske simpelthen ikke båndbredde nok til at kunne sende billeder i de antal frames som tegnsprogstolkning/tegnsprogsbrug skal sendes/modtages i. Derfor er det yderst vigtigt, at en kommende videotelefon løsning bliver baseret på ADSL (det står i matr., at der i princippet skal udbydes en ISDN/PSTN) løsning.

DSI mener derfor,

- at der skal etableres en formidlingscentral, der kan kommunikere på tværs af kommunikationsform, modalitet og operabilitet. Centralen hermed bl.a. skal kunne håndtere forskellige former for formidling, uanset om dette sker via billeder, tale eller tekst og uanset hvilket platforme kommunikationen kommer fra. Dette skal også sikre interoperabilitet mellem forskellige platforme.
- at Videotelefoni ikke på noget tidspunkt vil kunne afløse teksttelefoni.

Rådgivningscenter for telekommunikation skal vejlede mennesker med handicap om brug af telekommunikation

Det er afgørende, at der etableres et rådgivningscenter, som kan rådgive og vejlede personer med handicap om flere forhold i forbindelse med indretning af deres brug af telekommunikation. Det er vigtigt, at der er et sted, hvor der findes information om, hvilke muligheder, der matcher den enkeltes behov. Der er behov for en videreudvikling af TDC's handicapservice, som uafhængig af økonomiske interesser kan rådgive brugere med handicap om anskaffelse og anvendelse telekommunikationsudstyr og abonnementer.

Rådgivningscentret skal gælde for alle udbydere og vejlede om alle teleoperatørers udbud.

Et rådgivningscenter for telekommunikation vil kunne sikre, at mennesker med handicap anvises de bedst mulige løsninger til den laveste pris og dermed opfylde regeringens politiske målsætning.

Der skal desuden sikres, at der ydes en særlig service ved oprettelse, fejlmelding og fejlretning af telefonforbindelser og fast udstyr, som følge af at mennesker med handicap kan have sværere end andre ved at undvære telefonforbindelsen i hjemmet. Mennesker med handicap skal ikke være nødt til at tegne ekstra forsikringer for at få hurtig assistance, når der opstår tekniske fejl.

Eksempel:

- Blinde og svagsynede brugere har behov for både rådgivning om de telefonprodukter, der findes på markedet og om telefoner med særligt kompenserende udstyr in-

den for både fastnettelefoner, trådløse og mobiltelefoner samt IP telefoni. Faciliteter som synshandicappede kunne have glæde af, kræver stadig oftere en visuel tilgang, og den samme udvikling må forventes inden for mange af de teletjenester, som tilbydes.

DSI mener derfor,

- at der skal etableres et rådgivningscenter, som kvalificeret kan rådgive og vejlede personer med handicap i forhold til indretning af deres brug af telekommunikation.
- at der skal etableres en særlig tjeneste, som sikrer, at personer med handicap hurtigt kan få repareret deres udstyr m.v., hvis der opstår tekniske fejl og lign.

Vejledende råd skal med repræsentation fra handicaporganisationer og telekommunikationsbranchen skal rådgive ministeren i forhold til telekommunikation for mennesker med handicap

DSI mener, at det er vigtigt ministeren får kvalificeret vejledning om hvilke tjenester, der skal tilbydes mennesker med handicap og hvilke tjenester, der skal udvikles til samme gruppe borgere. Desuden er det vigtigt, at ministeren får vejledning i forhold til, hvilke priser, der skal fastsættes for særlige tjenester for personer med handicap og udbud af disse. Dette vil give ministeren bedre forudsætninger for at kunne fastsætte særtjenester og efterfølgende vurdere, om disse senere kan erstattes af generelle løsninger.

Eksempler:

- Handicaporganisationerne har erfaringer med, hvor det er muligt at gøre generelle kommunikationsløsninger og udstyr tilgængelige for mennesker med handicap, og hvor det er nødvendigt at etablere særløsninger for at give mennesker med handicap adgang til grundlæggende telekommunikation.
- Handicaporganisationerne kan være med til at definere, hvilke særlige telekommunikationsløsninger særligt afgrænsede grupper af handicappede har behov for, når de skal kompenseres for deres funktionsnedsættelse.
- Der har i Danmark været kørt et videotelefoni projekt - der desværre blev bygget på den forkerte platform (ISDN). Der var ganske simpelthen ikke båndbredde nok, til at kunne sende billeder i de antal frames som tegnsprogstolkning/tegnsprogsbrug skal sendes/modtages i. Derfor er det yderst vigtigt at en kommende videotelefon løsning bliver baseret på ADSL (det står i matr. at der i princippet skal udbydes en ISDN/PSTN) løsning.
- Den internetbaserede teksttelefon kan ikke kombineres med kompenserende programmer som skærmlæser og forstørrelsesprogrammer – der er mangel på interoperabilitet. Derfor kan denne løsning ikke anvendes af Døvblinde.
- Der er behov for at udvikle kompenserende telekommunikationsudstyr for mennesker med nedsat funktion i arme og hænder.

DSI mener derfor,

- at der skal nedsættes et råd med repræsentation fra ministeriet, udbydere af telekommunikationstjenester og handicaporganisationerne, der kan vejlede ministeren i forbindelse med tilgængelig telekommunikation for mennesker med handicap.

Merudgifter, som skyldes en funktionsnedsættelse, skal kompenseres solidarisk inden for telesektoren

DSI anerkender betydningen af, at ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan fastsætte særlige maksimalpriser for forsyningspligttydelser, der er rettet i forhold til personer med handicap.

Det er vigtigt, at den fremtidige lovgivning baseres på det generelle princip i dansk handicappolitik om, at personer med handicap ikke skal have merudgifter i forhold til andre forbrugere forbundet med at bruge telekommunikation. En evt. merudgift ved at levere tjenester til personer med handicap skal betales solidarisk af alle brugere af telekommunikationstjenester eller via økonomiske ressourcer afsat over finansloven. Det må aldrig blive således, at den enkelte person med handicap pålægges en udgift, som er højere end den andre har ved at efterspørge de samme eller tilsvarende ydelser.

Eksempler:

- Handicappedes nummerservice indebærer, at blinde, som ikke kan anvende en telefonbog, kan ringe til nummeroplysningen til nedsat pris. Den økonomiske kompensation er knyttet til forsyningspligtudbyderen TDC, og hvis man ønsker denne kompensation, er man nødt til at tegne et fastnetabonnement hos selskabet. Denne situation er på alle måder urimelig. Andre kunder vælger teleselskab ud fra en samlet vurdering af pris og ydelser. Hvis brugere af Handicappedes Nummerservice ønsker den samme valgfrihed, betaler man med værdien af sin handicapkompenserende ydelse. Vælger man at forblive kunde hos forsyningspligtudbyderen, betaler man et abonnement for at opnå en handicapkompensation.
- Videotelefoni vil højst sandsynligt give brugerne af denne en merudgift i forhold til anden grundlæggende telekommunikation, da videotelefoni kræver større båndbredde end den form for telekommunikation, andre grupper af borgere kan bruge til at udføre grundlæggende telekommunikation.

DSI mener derfor,

- at det er vigtigt at fastholde en ret til at fastsætte maksimale priser, som sikrer at personer med handicap ikke betaler mere for deres grundlæggende telekommunikation, end andre betaler.

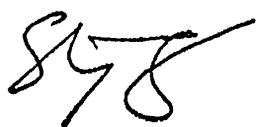
Afslutningsvis

- vil DSI fremhæve, at de særlige forsyningspligttydelser for mennesker med handicap samlet set udgør en lille del af hele forsyningspligtområdet, men en afgørende del for mennesker med handicap.

For at sikre mennesker med handicap adgang til en række grundlæggende elektroniske kommunikationstjenester på rimelige vilkår og til rimelige priser, mener DSI, at lovforslaget skal ændres, så det medtager ovenstående kommentarer, som bl.a. handler om valgfrihed i forhold til udbyder, konkurrencesituation, udvikling, råd og vejledning fra handicaporganisationerne, kompensation, sektoransvar, interoperabilitet og meget mere.

Skulle ovenstående give anledning til spørgsmål, kan disse rettes til konsulent for tilgængelighed til informations- og kommunikationsteknologi, Monica Løland, på tlf.: 3638 8524 eller e-mail mol@handicap.dk.

Med venlig hilsen

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'SL' followed by a stylized flourish.

Stig Langvad
Formand